

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail vfm@vfm.dk

JET/ J.nr. 2009-175

Dato: 19. januar 2009

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 22. december 2008 følger hermed velfærdsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 126 (SOU Alm. del) stillet af Orla Hav (S).

Spørgsmål nr. 126:

"På baggrund af vedhæftede artikel "Forældre er stærkt bekymrede" fra Ålborg Stiftstidende den 13. december 2008 bedes ministeren redegøre for, om ministeren finder det fagligt og etisk forsvarligt, at børn med et alvorligt handicap får forringet den indsats, der skal udvikle dem frem mod voksentilværelsen?"

Svar:

Det fremgår af artiklen, at forældre til børn i en specialbørnehave for autistiske børn i Aalborg Kommune er stærkt bekymrede for den fremtidige indsats i specialbørnehaven, som er blevet pålagt besparelser på budgettet for 2009.

Indledningsvis bemærkes, at kommunernes økonomi under ét fastlægges i de årlige aftaler mellem regeringen og KL.

Aftalen om kommunernes økonomi for 2009 sikrer, at kommunerne samlet set som minimum kan videreføre det eksisterende serviceniveau, herunder indsatsen på det specialiserede socialområde. I økonomiaftalen tages der højde for, at kommunernes udgifter til det specialiserede socialområde har været stigende. Derfor løftes udgiftsniveauet på det specialiserede socialområde med 650 mio. kr. i 2008 og frem. Det er dermed forudsat, at kommunerne i 2009 kan videreføre indsatsen på det specialiserede socialområde. Aftalen afspejler således, at regeringen lægger stor vægt på, at kommunerne lever op til deres forpligtelser, og viderefører og videreudvikler de specialiserede sociale tilbud.

For kommunerne set under ét er der ikke noget, der tyder på, at kommunerne har nedprioriteret indsatsen på det specialiserede socialområde. En foreløbig opgørelse af kommunernes budgetter for 2009 viser således, at kommunerne forventer at bruge flere penge på det specialiserede socialområde i år i forhold til sidste års budget.

Samtidig baserer det kommunale selvstyre sig på, at det er kommunalbestyrelsernes ansvar at have viden om de lokale udfordringer og prioritere udgifterne i forhold hertil. Det bekræftes også af økonomiaftalen, hvor de kommunale parter og regeringen har forpligtet hinanden på, at det er de lokale politikere, der har det politiske ansvar for enkeltsager.

Målet med kommunalreformen var at skabe en social sektor, der med borgeren i centrum bygger på helhed, sammenhæng og gennemsækelighed, og én indgang for borgeren, nemlig kommunen. At kommunerne overtog den fulde forsynings- og finansieringsforpligtelse for de specialiserede sociale tilbud, skal ses i lyset af, at vi har fået større og mere bæredygtige kommuner. Både de større kommuner og en central refusionsordning sikrer, at kommunerne har råd til at bruge de dyre tilbud, ligesom den centrale refusionsordning begrænser kommunernes udgifter i de meget dyre enkeltsager.

Jeg går selvfølgelig ud fra, at kommunerne lever op til deres forpligtelser, herunder forpligtelsen til at sørge for, at der er de specialiserede tilbud, borgerne har brug for. Jeg vil gerne understrege, at kommunerne er forpligtede til at give borgeren det tilbud, som bedst muligt modsvarer borgerens behov, og de er forpligtede til at træffe deres afgørelse ud fra en konkret individuel vurdering i hver enkelt sag. Hvis borgeren er utilfreds med kommunens afgørelse, er der mulighed for at klage til det sociale nævn.

I den forbindelse kan jeg nævne, at der samtidig med kommunalreformens ikrafttræden blev gennemført en decideret forbedring af retssikkerheden på det sociale område, som blev kaldt "den lille reform i den store". Denne reform giver borgerne krav på at modtage oplysninger om kommunernes beslutninger om den konkrete indsats, som iværksættes, og formålet med indsatsen, når kommunen træffer afgørelse om borgerens ret til visse tilbud efter lov om social service.

Den lille reform i den store indebærer tillige, at borgerens ret til at klage til de sociale nævn over kommunens afgørelse også omfatter kommunens beslutning om den konkrete indsats og formålet med indsatsen.

Men når det er sagt, så følger jeg selvfølgelig udviklingen nøje. For det er et problem, hvis kommunerne ikke lever op til deres forpligtelse, og der rent faktisk sker en afspecialisering.

Derfor har jeg bedt udviklingsrådene om at have særligt fokus på denne problemstilling. Udviklingsrådene vil fortsat frem til 2010 overvåge og vurdere udviklingen i de sociale tilbud og afrapportere i de kommende redegørelser, så vi kan få belyst udviklingen bedst muligt.

I 2007 bad jeg udviklingsrådene om - som et særligt tema - at have fokus på at beskrive og vurdere i hvilket omfang, der efter kommunalreformens ikrafttræden er sket ændringer i tilbudsmønstret til børn, unge og voksne med fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse, og hvilken betydning eventuelle ændringer har for indsatsen for de omfattede målgrupper.

Det fremgik af den redegørelse, jeg fremsendte til Folketinget i juni måned sidste år, og som byggede på indberetninger fra de regionale udviklingsråd, at der ikke var noget, som tydede på, at der umiddelbart var ved at ske afspecialisering af de tilbud, som kommunerne har overtaget fra de tidligere amtskommuner og fra regionerne, hverken i forhold til målgrupper, visitationspraksis eller det socialfaglige indhold i tilbuddene.

I 2008 har jeg udmeldt "Tilbud til personer med erhvervet hjerneskade" som det tema, de regionale udviklingsråd særligt skal behandle i deres redegørelser for 2008. Baggrunden for udmeldingen er, at der netop på hjerneskadeområdet har været udtrykt bekymring for begyndende afspecialisering. Jeg forventer, at redegørelsen for 2008 til Folketinget vil blive oversendt primo juni 2009.

Karen Jespersen

/ Karin Ingemann